

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-15S/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4021200096
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:4021200096.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu JUDr. Martina Hraboša a JUDr. Daniely Uhríkovej v právnej veci žalobcu: LOKO TRANS Slovakia, s.r.o., so sídlom Cintorínska 57, Šurany, IČO: 36 551 261, právne zastúpený advokátskou kanceláriou BADUCCI Legal, s.r.o., so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO 35 872 900, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, so sídlom Masarykova č. 10, 040 01 Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. NIP/NIP_PO/BEZ/2021/2440, č. O-19/2021 zo dňa 16.02.2021 takto

rozhodol:

I. Správny súd z r u š u j e rozhodnutie žalovaného č. NIP/NIP_PO/BEZ/2021/2440, č. O-19/2021 zo dňa 16.02.2021 ako aj rozhodnutie Inšpektorátu práce Nitra č. IPNR/IPNR_PRODD/ROZ/2020/4492 zo dňa 10.12.2020 a vec v r a c i a orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

II. Správny súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Na základe kontroly vykonanej v období od 18.08.2020 do 30.10.2020 v prevádzke žalobcu vydal Inšpektorát práce A. (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutie č. IPNR/IPNR_PRODD/ROZ/2020/4492 zo dňa 10.12.2020 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým uložil žalobcovi podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“) pokutu vo výške XX.XXX,- eur za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) v treťom bode zákona o inšpekcii práce, ktoré spočívalo v porušení:

- § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o BOZP“) a § 4 a bod 9.1 Prílohy č. 1 NV SR č. 391/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na pracovisko tým, že nevykonal opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, keďže ku dňu 18.08.2020 podlaha v B. X mala nebezpečné hrbole a diery, nebola pevná a stabilná, pretože voľne položený oceľový plech tvoriaci zakrytie otvoru (diery) bol preliačený a nebol zabezpečený proti posunutiu;

- § 6 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 38 ods. 1 zákona o BOZP nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 3510 STN 34 0350:1964 tým, že nevykonal opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany

zdravia pri práci, keď ku dňu 18.08.2020 pohyblivý elektrický prívod k zväračke C. D. E. XXX D. F. G. XXXX-XXXXXX nachádzajúci sa na podlahe v B. X nebol zabezpečený proti mechanickému poškodeniu; - § 6 ods. 1 písm. d) v nadväznosti na § 3 8 ods. 1 zákona o BOZP nedodržaním, bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 5.2 STN 33 3210:1986 tým, že nezabezpečil, aby pracovisko neohrozovalo bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel nevykonal potrebnú údržbu a opravy, keď ku dňu 18.08.2029 nezabezpečil, aby bol ponechaný voľný priestor slúžiaci pre obsluhu a opravy okolo elektrických rozvádzačov ZS2, ZS3, umiestnených v B. X; - § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 4.5.13 STN 26 9030; 1993 tým, že nevykonal opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pretože ku dňu 18.08.2020 nebol prístup k regálom v skladovacích priestoroch voľný, ale založený materiálom; - § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP nezabezpečením, aby pracovisko neohrozovalo bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel, nevykonal potrebnú údržbu a opravy, nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 4.3.2 STN 26 9030:1993 tým, že nevykonal opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, keď ku dňu 18.08.2020 neboli v sklade ložísk a komôr viditeľne označené plochy skladovacej zóny bielymi alebo žltými čiarami šírky od 100 mm do 125 mm.

2. O výsledku inšpekcie práce bol spísaný protokol Č.: XXXXX-XX-X.X/H.,XX-XX zo dňa 30.10.2020 (ďalej len „Protokol“), ktorý bol prerokovaný dňa 30.10.2020 s konateľom žalobcu, ktorý k obsahu protokolu nemal pripomienky, pričom skutkový stav mal prvostupňový orgán preukázaný vyhotovenou fotodokumentáciou zo dňa 18.08.2020, ktorá je súčasťou administratívneho spisu.

3. Výšku sankcie XX.XXX,- eur považoval prvostupňový orgán za primeranú, pričom zohľadnil jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty zhodnotil závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť jeho následkov tak, že závažnosť je zrejma a spočíva v tom, že žalobca si nesplnil povinnosť vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce vo výške (hoci žalobcovi nebola ukladaná sankcia za porušenia právnych a iných predpisov vo vzťahu vykonávaníu k výškových prác, pozn. správneho súdu) a neprevádzkovoval pracovisko s výkonom v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti, a ochrany zdravia pri práci, nezabezpečil podlahu v B. X na svojej prevádzke, podlahu mala nebezpečné hrbole a diery, nebola pevná a stabilná, pretože voľne položený oceľový plech tvoriaci zakrytie otvoru bol preliačený a nebol zabezpečený proti posunutiu, čím neboli zamestnanci chránení pred nebezpečenstvom vzniku pracovného úrazu, ku ktorému mohlo dôjsť pádom, zakopnutím, čo správny orgán vyhodnotil v prospech vyššej pokuty. Správny orgán považoval za prítiažujúce okolnosti aj nespĺnenie povinnosti účastníka konania v tom, že nezabezpečil pohyblivý elektrický prívod proti mechanickému poškodeniu, že neponechal voľný priestor slúžiaci na obsluhu a opravy okolo elektrických rozvádzačov, že nezabezpečil voľný prístup k regálom v skladovacích priestoroch a že viditeľne neoznačil plochy skladovacej zóny bielymi alebo žltými čiarami šírky od 100 mm do 125 mm; v prípade pohyblivého elektrického prívodu, ktorý nebol zabezpečený proti mechanickému poškodeniu boli zamestnané a iné tretie osoby ohrozované elektrickým prúdom; neponechanie voľného priestoru na obsluhu a opravy bránilo vypnutiu istiacich prvkov na rozvádzačoch v prípade nebezpečenstva; nezabezpečenie voľného prístupu k regálom malo za následok ohrozenie zamestnancov pádom, zakopnutím pri odoberaní alebo prikladaní do regálu; v dôsledku neoznačenia plôch skladovacej zóny bielymi alebo žltými čiarami šírky od 100 mm do 125 mm nebolo zrejme vymedzenie priestoru na skladovanie materiálu, čím bol ohrozený pohyb zamestnancov.

4. Správny orgán prihliadal aj na to, že bez vykonanej inšpekcie práce by protiprávny stav pretrvával, čo bolo tiež potrebné hodnotiť ako prítiažujúcu okolnosť. Správny orgán prihliadol na počet zamestnancov žalobcu (60), a teda sa jednalo o väčšieho zamestnávateľa, čo správny orgán zohľadnil smerom k vyššej pokute, keďže pre vyšší počet zamestnancov bolo potrebné, aby uložená pokuta bola dostatočne citeľná v majetkovej sfére žalobcu. Žalobca je zaradený ako rizikové pracovisko do tretej triedy, t.j. zamestnanci pracujú v prostredí, kde je existencia škodlivého účinku na zdravie človeka v dôsledku expozície nebezpečným faktorom, toto kritérium bolo hodnotené v prospech vyššej pokuty. Vo vzťahu k skutočnosti, či zistené porušenie povinností bolo dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku, správny orgán zobral do úvahy skutočnosť, že sa nejedná o ojedinelý výskyt nedostatkov, pri výkone inšpekcie práce bolo zistených 11 nedostatkov v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, 1 nedostatok v oblasti porušenia pracovnoprávných predpisov, správne konanie bolo začaté pre 5 porušení v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci,

systém riadenia ochrany práce tak nebol na požadovanej úrovni, čo správny orgán hodnotil v prospech vyššej pokuty. V prejednávanej veci sa jednalo o prvé zistenie tohto druhu nedostatku, čo správny orgán hodnotil v prospech nižšej pokuty.

5. Nebol dôvod uložiť sankciu v nižšej sume predovšetkým s ohľadom na to, že sa jedná o zistené nedostatky porušenia zákona o BOZP a príslušných STN, keďže v nich uvádzané povinnosti žalobca nesplnil a tieto nesplnil ani iným preukázateľne primeraným spôsobom, v dôsledku čoho hrozilo na pracovisku poškodenie zdravia zamestnancov, resp. hrozilo riziko vzniku pracovného úrazu a zároveň, že žalobca je zaradený ako rizikové pracovisko. Účel sankcie v zmysle zákona o inšpekcii práce tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude dosiahnutý uložením pokuty v sume XX.XXX,- eur, teda v spodnej hranici zákonom stanovenej výmery. Uloženie pokuty má byť citeľné aj v majetkovej sfére páchatel'a správneho deliktu, pričom v prejednávanej veci mal správny orgán za to, že uložená pokuta s ohľadom na celkový počet zistených nedostatkov v oblasti právnych predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (11) a počet zamestnancov (60) je dostatočná, ktorá bude mať silu odradiť žalobcu od protiprávneho postupu, prípadného zanedbania plnenia povinností v budúcnosti a bude ho motivovať k vyššej opatrnosti a pozornosti.

6. Odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaný rozhodnutím č. NIP/NIP_PO/BEZ/2021/2440, č. O-19/2021 zo dňa 16.02.2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný mal za to, že inšpektorát práce uložením pokuty vo výške XX XXX,- eur sledoval najmä jej výchovné a preventívne pôsobenie, ktoré musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iné právnické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností. Takýto účinok však môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvođený. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Sankcia bola primeraná, plniaca preventívnu funkciu a pretože bude citeľná aj v majetkovej sfére žalobcu, splní aj svoju represívnu funkciu a odradí žalobcu od ďalšieho nezákonného konania.

II. Žaloba a podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

7. Žalobca sa žalobou podanou na Krajskom súde v Nitre dňa 15.03.2021 domáhal, aby správny súd zrušil napadnuté a prvostupňové rozhodnutie, prípadne postupom podľa § podľa § 198 ods. 1 písm. b) SSP rozsudkom upustil od uloženia sankcie, pretože účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.

8. Žalobca považoval napadnuté rozhodnutie (v spojení s prvostupňovým rozhodnutím) za nezákonné pre nesprávne právne posúdenie veci, nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov a nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia.

9. Žalobca namietal, že správne orgány pod ustanovenie § 6 ods. 1 písm. d) zákona o BOZP podradili len porušenie uvedené v bode 3 prvostupňového rozhodnutia, porušenia uvedené v bodoch 1, 2, 4 a 5 podradili pod ustanovenie § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP. V dôsledku tejto nesprávnej právnej kvalifikácie zisteného skutkového stavu je prvostupňové rozhodnutie a napadnuté rozhodnutie v rozpore s § 46 a § 47 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „Správny poriadok“).

10. Žalobca považoval uloženú pokutu za neprimerane vysokú. Poukázal, že ukladanie pokút podľa § 19 ods. 1 zákona o inšpekcii práce je len fakultatívne a inšpektorát práce by k nemu mal pristúpiť len v prípade, ak sú splnené podmienky podľa § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, predovšetkým závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že dňa 10.11.2020 zaslal prvostupňovému správnomu orgánu „Oznámenie o odstránení nedostatkov z protokolu z inšpekcie práce“, v rámci ktorého uviedol, že všetkých 12 zistení uvedených v protokole bolo odstránených. Už samotné vykonanie inšpekcie a následne odstránenie zistených porušení bolo naplnením účelu výkonu inšpekcie práce. Otázkou výšky pokuty správny orgán nesprávne právne posúdil, a to predovšetkým z pohľadu závažnosti zistených porušení a závažnosti ich následkov. Pokiaľ ide o tvrdené hrbole na podlahe, tieto neboli správnym orgánom nijako preukázané a nevyplývajú ani z fotodokumentácie v administratívnom spise žalovaného. Z prvostupňového ani z napadnutého

rozhodnutia nie je zrejmé, na základe čoho správny orgán klasifikoval predmetné hrbole ako nebezpečné a vzhľadom k chýbajúcej fotodokumentácii nie je ani úplne zrejmé, kde sa mali tieto presne nachádzať. V tomto smere sú prvostupňové ako aj napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, aj pre nedostatok dôkazov a zároveň zistený skutkový stav nemá oporu v administratívnom spise. Vo vzťahu k otvoru v podlahe zakrytému oceľovým plechom nebolo žalobcovi zrejmé, ako posúdil správny orgán závažnosť následku pre zamestnancov, keď sa k predmetnému otvoru nijako bližšie nevyjadril, nezmeral jeho šírku, dĺžku a najmä hĺbku. Nepochybne môže hroziť iný následok pádom do hĺbky 15 cm a iný pádom do hĺbky 2 metre. Hĺbka predmetného otvoru nedosahuje ani 30 cm, preto zamestnancom nehrozila žiadna ťažká ujma na zdraví v dôsledku prípadného pádu. Hoci oceľové plechy nad predmetným otvorom neboli fixne uchytené, boli stabilné a nikdy nedošlo k situácii, že by predmetný otvor nezakrývali.

11. Vo vzťahu k neprekrytiu prírodného elektrického kábla k zväračke, žalobca uviedol, že STN nie sú záväzné. Ak hodnotil správny orgán, či žalobca povinnosti v oblasti BOZP splnil podľa § 38 ods. 1 zákona o BOZP iným preukázateľne primeraným spôsobom, tak mal otázku primeranosti hodnotiť aj vzhľadom k vykonávanému druhu práce. Miesto, kde sa nachádza predmetný prírodný kábel, nie je voľne pochôdnym miestom v hale, ale pracovným miestom zvärača alebo zámočníka, ktorý na hale pracuje na vymedzenom pracovisku. Predmetný kábel bol zapojený do zásuvkovej skrine, ktorá je zvrchu prekrytá a nachádza sa pod úrovňou podlahy. Každý takýto kábel musí byť flexibilný, aby pracovník mohol s daným elektrickým spotrebičom voľne pracovať a presúvať sa napr. pozdĺž vagóna. Akékoľvek pevné prekrytie kábla by spôsobovalo obmedzenia pri práci alebo jej úplné znemožnenie. Pre žiaden pohyb mechanizmov ani viacerých osôb okrem zvärača alebo zámočníka prakticky nehrozilo žiadne nebezpečenstvo mechanického poškodenia prírodného kábla. Uvedenú skutočnosť správny orgán nesprávne vyhodnotil, resp. nesprávne posúdil otázku primeranosti opatrení na zaistenie BOZP. Zároveň existujúca izolácia prírodného kábla bola dostatočným opatrením so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce, keďže ide o homologizovaný výrobok riadne uvedený na trh.

12. K nedostatku voľného priestoru slúžiaceho pre obsluhu a opravy okolo elektrických rozvádzačov, je z fotodokumentácie nachádzajúcej sa v administratívnom spise zrejmé, že predmetná poistková skriňa je úplne voľne prístupná a v prípade potreby nie je žiaden problém otvoriť jej dverka a vypnúť poistky. Žalobca mal za to, že dodržal požiadavku uvedenú v § 6 ods. 1 písm. d) zákona o BOZP. V prípade kde malo existovať „ohrozenie pohybu zamestnancov“ v dôsledku nenakreslenia čiar na skladovanie materiálu, nebolo žalobcovi zrejmé, čo mal predstavovať pojem „ohrozenie pohybu zamestnancov“.

13. Žalobca ďalej poukázal, že od 01.04.2021 došlo k zmene minimálnej výšky pokuty pre prípad ťažkej ujmy na zdraví v dôsledku vzniku pracovného úrazu (XX XXX eur); v prípade spôsobenej smrti je minimálna výška pokuty 33 000 eur. Zákonodarca považoval za dostatočnú minimálnu sankciu 20 000 eur v prípade ťažkej ujmy na zdraví v dôsledku vzniku pracovného úrazu. V prejednávanej veci však žiadny pracovný úraz nikomu nevznikol a už vôbec nie ťažká ujma na zdraví. V danom prípade inšpektorát práce identifikoval riziko spočívajúce v tom, že niekto zo zamestnancov mohol teoreticky zakopnúť alebo mohol byť ohrozený jeho pohyb, pričom k uvedenému nikdy reálne nedošlo, bolo identifikované len potenciálne riziko. Za takto zisteného skutkového a právneho stavu nemalo nikdy dôjsť k uloženiu pokuty alebo výška uloženej pokuty nemala vybočiť z rádu stoviek eur. Uložená pokuta je v rozpore s § 19 ods. 6 písm. a) zákona o inšpekcii práce, pretože nereflektuje závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov.

14. Prvostupňový orgán zohľadnil v prospech vyššej pokuty to, že žalobca má 60 zamestnancov, avšak nevyhodnocoval počet zamestnancov vo vzťahu k jednotlivým zisteným porušeniam. Je irelevantné, či je počet zamestnancov 6 alebo 6 000, ak sa na miestach, kde boli identifikované porušenia, môže pohybovať len veľmi úzky počet pracovníkov a tým pádom sa riziká v činnosti zamestnávateľa ostatných zamestnancov netýkajú. Všetky sklady u žalobcu sú prístupné len pre skladníkov, pohyb iných osôb po skladoch je vylúčený. Miesto, kde sa nachádza prírodný kábel k zväračke, je zase prístupné len zväračovi a zámočníkovi. Správnym orgánom identifikované riziká v činnosti zamestnávateľa sa tak týkajú len menšej časti zamestnancov žalobcu, preto správny orgán postupoval v rozpore s ustanovením § 19 ods. 6 písm. b) zákona o inšpekcii práce, ak zistené riziká posudzoval vo vzťahu k všetkým zamestnancom žalobcu.

III. Vyjadrenie žalovaného

15. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 10.02.2022 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

16. K námietke žalobcu týkajúcej sa nesprávnej právnej kvalifikácie žalovaný uviedol, že § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP stanovuje povinnosť vykonávať všetky preventívne a ochranné opatrenia na zaistenie BOZP so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce.

V § 6 ods. 1 písm. d) zákona o BOZP je zakotvená povinnosť zabezpečovať, aby pracoviská, komunikácie, pracovné prostriedky, materiály, pracovné postupy, výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel zabezpečovať potrebnú údržbu a opravy. Podľa tohto ustanovenia musia byť v takom stave, aby jednotlivito alebo vo svojom spoločnom pôsobení na zamestnanca neohrozovali jeho bezpečnosť a zdravie. Správny orgán prvého stupňa správne aplikoval relevantné ustanovenia.

17. K námietke týkajúcej sa výšky uloženej pokuty, mal žalovaný za to, že vzhľadom na závažnosť porušenia právnych predpisov, ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci bolo potrebné pokutu v danej výške uložiť. K argumentácii žalobcu, že všetkých 12 zistení uvedených v protokole bolo odstránených, žalovaný uviedol, že odstránenie protiprávneho stavu je povinnosťou žalobcu a nezakladá žalobcovi žiaden oslobodzujúci liberačný dôvod, ktorý by ho zbavoval administratívno-deliktualnej zodpovednosti za zistený správny delikt. Žalobca nevyslovil žiadne námietky voči zisteným nedostatkom pri prerokovaní Protokolu, ani nevyužil svoje procesné právo vyjadriť sa k oznámeniu o začatí správneho konania. Vo vzťahu k čl. 4.3.2 STN 269030:1993 žalovaný uviedol, že sa jedná o platnú normu, pričom musí byť splnená minimálna bezpečnostná úroveň príslušného článku tejto normy, čo splnené nebolo.

18. V súvislosti s námietkou týkajúcou sa výšky uloženej pokuty žalovaný uviedol, že pri ukladaní pokuty boli zohľadnené priťažujúce aj poľahčujúce okolnosti danej veci, zásady správneho trestania aj požiadavky súdnej praxe. Žalovaný mal za to, že uložená sankcia bola dostatočne adekvátna odzrkadľujúca charakter protiprávneho konania žalobcu, spôsob jeho spáchania a povahu porušených bezpečnostných právnych predpisov, ktorých zanedbanie častokrát vedie k pracovným úrazom s nepriaznivými a neblahými následkami na zdravie a život zamestnancov (či k úrazom iných osôb). Prvostupňový správny orgán výšku sankcie náležite odôvodnil s prihliadnutím na zákonné kritériá stanovené v § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, pričom zhodnotil dopad každého jedného kritéria a jeho úlohu pri určení výšky sankcie a odôvodnenie sa neprieči ani obsahu spisu, a ani zásadám logického myslenia.

IV. Právne posúdenie správneho súdu

19. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) bol okrem iného zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal svoju činnosť 1. júna 2023. V zmysle § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy, v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 4S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. NR-15S/12/2021. Na základe dodatku č. 4/2024 k rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 účinného od 21.05.2024, senát 4S koná a rozhoduje v zložení predsedníčka senátu JUDr. Lucia Tóth a členovia senátu Mgr. Milada Artnerová a JUDr. Martin Hraboš. Vzhľadom na avizovanú neprítomnosť členky senátu Mgr. Milady Artnerovej požiadala predsedníčka senátu 4S predsedníčku zastupujúceho senátu 3S (podľa čl. III a V Rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2025) o určenie náhradného člena senátu, za ktorého bola určená JUDr. Daniela Uhríková. Senát správneho súdu tak vo veci rozhodoval v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku.

20. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho

vydaniu, z dôvodov uplatnených v žalobe ako aj z hľadísk uvedených v § 195 SSP, keďže prejednávacia žaloba je správnu žalobou vo veciach správneho trestania (§ 194 a nasl. SSP).

21. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania, pretože boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 SSP, keď ani jeden z účastníkov konania nežiadal nariadenie pojednávania. Deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený najmenej päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.10.2025 (§ 137 ods. 4 SSP).

22. Podľa § 493e zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

23. Podľa § 194 ods. 1, 2 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

24. Podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy SR, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

25. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce, inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním

1. pracovnoprávných predpisov, ktoré upravujú pracovnoprávne vzťahy, najmä ich vznik, zmenu a skončenie, mzdové podmienky a pracovné podmienky zamestnancov vrátane pracovných podmienok žien, mladistvých, domáckych zamestnancov, osôb so zdravotným postihnutím a osôb, ktoré nedovŕšili 15 rokov veku, a kolektívne vyjednávanie,
2. právnych predpisov, ktoré upravujú štátnozamestnanecké vzťahy,
3. právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia,

26. Podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce (účinného v čase spáchania správneho deliktu, pozn. správneho súdu), inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode až treťom bode, šiestom bode a siedmom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000 eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33 000 eur.

27. Podľa § 19 ods. 1 zákona o inšpekcii práce (účinného od 01.04.2021, ako aj v čase rozhodovania správneho súdu, pozn. správneho súdu), inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode až treťom bode, šiestom bode a siedmom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000 eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená

1. ťažká ujma na zdraví, najmenej 20 000 eur,
2. smrť, najmenej 33 000 eur.

28. Podľa § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na

- a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov,
- b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa,
- c) počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. a) prvého bodu,
- d) skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku,
- e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

29. Podľa § 6 ods. 1 zákona o BOZP, zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný

a) vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci,
d) zabezpečovať, aby pracoviská, komunikácie, pracovné prostriedky, materiály, pracovné postupy, výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel zabezpečovať potrebnú údržbu a opravy.

30. Podľa § 39 ods. 1 Zákonníka práce, právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci sú predpisy na ochranu života a predpisy na ochranu zdravia, hygienické a protiepidemické predpisy, technické predpisy, technické normy, dopravné predpisy, predpisy o požiarnej ochrane a predpisy o manipulácii s horľavinami, výbušnami, zbraňami, rádioaktívnymi látkami, jedmi a inými látkami škodlivými zdraviu, ak upravujú otázky týkajúce sa ochrany života a zdravia.

31. Podľa § 38 ods. 1 zákona o BOZP, ak zamestnávateľ a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, plnia povinnosti ustanovené týmto zákonom a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci spôsobom alebo postupom upraveným v slovenskej technickej norme, toto plnenie sa považuje za splnenie požiadaviek na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci; tieto povinnosti možno splniť aj iným preukázateľne primeraným spôsobom.

32. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 60/2018 Z. z. o technickej normalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. o technickej normalizácii), slovenskou technickou normou je technická norma prijatá úradom ako slovenským národným normalizačným orgánom do sústavy slovenských technických noriem podľa tohto zákona.

33. Podľa § 3 ods. 10 zák. o technickej normalizácii, dodržiavanie slovenskej technickej normy alebo technickej normalizačnej informácie je dobrovoľné.

34. Podľa § 20 zák. o technickej normalizácii, slovenské technické normy, predbežné slovenské technické normy a technické normalizačné informácie prijaté do sústavy slovenských technických noriem pred 1. aprílom 2018 sa považujú za slovenské technické normy, predbežné slovenské technické normy a technické normalizačné informácie podľa tohto zákona.

35. Podľa § 47 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

36. Prvotne sa správny súd zaoberal námietkou žalobcu o tom, že STN nie sú všeobecne záväznou právnou normou a žalobca nebol povinný ich dodržiavať.

37. V prejednávanvej veci ide o vec správneho trestania podľa § 194 SSP, keďže žalobcovi bola uložená sankcia vo forme pokuty za spáchaný správny delikt. Slovenské technické normy ako súčasť skutkovej vety trestného činu boli predmetom posudzovania zo strany Ústavného súdu SR v konaní sp. zn. III. ÚS 180/2024, ktorý dospel k záveru, že hoci dodržiavanie STN je dobrovoľné, inak je to pri ustanoveniach § 12 ods. 2 písm. a) a písm. c) bod 1 a 2 zákona o inšpekcii práce, ktoré sú všeobecne záväzné. Práve porušenie týchto zákonných ustanovení by potom mohlo byť dôvodom na konštatovanie spáchania prečinu ublíženia na zdraví závažnejším spôsobom konania v zmysle § 157 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona. Zároveň, povinnosti vyplývajúce z § 12 zákona o inšpekcii práce môžu byť podrobnejšie upravené v technických normách a príslušná časť technickej normy sa v takom prípade stane pre povinné osoby záväzná, keďže tu pôjde o konkretizáciu povinnosti vyplývajúcej zo zákona. Ústavný súd teda vyvodil, že slovenské technické normy môžu konkretizovať obsah povinností na predchádzanie ohrozenia záujmu chráneného trestným právom v prípade, ak ide o konkretizáciu povinností uložených zákonom. Súčasne odkázal napr. aj na rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky vo veci sp. zn. Pl. ÚS 40/08, bod 51 až 54 odôvodnenia a sp. zn. II. ÚS 103/23, body 34 až 36 odôvodnenia; resp. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 7 Tdo 309/2021, bod 28 odôvodnenia).

38. Vzhľadom k uvedeným záverom, tunajší súd vychádzal z premisy, že pokiaľ je možné vo veci vedeného trestného konania ako súčasť skutkovej vety (dokonca ako okolnosť zakladajúcu kvalifikačný znak určujúci pre posúdenie spáchania skutku závažnejším spôsobom konania) použiť aj obsah STN, uvedený záver je možné a potrebné aplikovať aj na skutkový a právny stav vo veci samej týkajúcej sa správneho trestania (argumentom a maiori ad minus).

39. Slovenské technické normy síce nie sú všeobecne záväzné a ich dodržiavanie je v princípe dobrovoľné (§ 3 ods. 11 zákona o technickej normalizácii v znení neskorších predpisov), avšak § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP je ustanovenie právneho predpisu, ktoré bol žalobca povinný dodržiavať. Z tohto ustanovenia vyplýva povinnosť zamestnávateľa v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pričom ostatnými predpismi sú aj STN, ktoré vymedzenie vyplýva z § 39 ods. 1 Zákonníka práce.

40. STN môžu podrobnejšie upravovať obsah povinností na predchádzanie ohrozenia záujmu chráneného zákonom o BOZP (t. j. život a zdravie zamestnancov pri výkone práce) v prípade, ak ide o konkretizáciu povinností uložených zákonom. V prejednávanej veci STN podrobnejšie vymedzuje povinnosti ustanovené v § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP (vykonávať opatrenia v súlade s ostatnými predpismi) a príslušná časť technickej normy sa v tak stala pre žalobcu záväzná, keďže sa jedná o konkretizáciu povinnosti vyplývajúcej zo zákona.

41. Záväznosť STN tak vyplýva zo zákona o BOZP /§ 6 ods. 1 písm. a) a § 38 ods. 1/ v spojení s § 39 ods. 1 Zákonníka práce, pričom povinnosť v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP možno splniť buď spôsobom ustanoveným v STN, alebo iným primeraným spôsobom, STN má teda v tomto prípade indikatívnu nie výlučnú povahu. Možnosť plnenia povinností aj iným spôsobom vyplýva aj z dôvodovej správy k § 38 zákona o BOZP, z ktorej je zrejmé, že „navrhovaným znením sa umožňujú osvedčené spôsoby vykonania povinností v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci upravených zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Umožňuje sa ich realizáciu spôsobom alebo postupom podľa slovenskej technickej normy alebo iným primeraným spôsobom podľa potreby zamestnávateľa“.

42. Žalobca tak mohol uvedené opatrenia v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci splniť aj iným spôsobom, avšak v danom prípade by bol povinný ich primeranosť preukázať. Na druhej strane pokiaľ zamestnávateľ plní povinnosti ustanovené zákonom o BOZP spôsobom alebo postupom upraveným v STN, z § 38 ods. 1 zákona o BOZP vyplýva právna prezumpcia splnenia požiadaviek na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Z obsahu administratívneho spisu nebolo zistené splnenie povinnosti podľa STN a žalobca nepreukázal, ani netvrdil, že by tieto konkrétne povinnosti splnil iným primeraným spôsobom. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný sa nezaoberal primeranosťou iných opatrení v tej súvislosti, že na danom pracovisku sa pohybujú len zvärač a zámočník, táto skutková okolnosť nie je preukázaním splnenia resp. vykonania akýchkoľvek iných opatrení, a preto nemá relevanciu na záver o nesplnení zákonnej povinnosti.

43. Správny súd rovnako za nedôvodné považoval námietky žalobcu týkajúce sa nesprávne resp. nedostatočne zisteného skutkového stavu, pretože tento vyplýva z pripojeného administratívneho spisu, súčasťou ktorého je aj fotodokumentácia, z ktorej je zrejmé, aké konkrétne nedostatky boli zistené na prevádzke žalobcu. S uvedenou fotodokumentáciou mal možnosť sa oboznámiť aj žalobca, pričom pri prerokovaní Protokolu žalobca nevzniesol proti jeho obsahu žiadne pripomienky.

44. Vo vzťahu k námietke nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutkového stavu, keď mal žalobca za to, že mu bola uložená pokuta pre porušenie povinnosti podľa § 6 ods. d) zákona o BOZP, avšak 5 čiastkových útokov bolo podradených pod § 6 ods. 1 písm. a) zákona o BOZP, správny súd poukazuje, že žalobca túto žalobnú námietku nerozvinul a neuviedol bližšie dôvody, pre ktoré by mala byť právna kvalifikácia prvostupňového orgánu nesprávna. Na základe uvedeného sa správny súd touto námietkou bližšie nezaoberal.

45. Pokiaľ žalobca namietal, že mu nebolo zrejmé, čo mal predstavovať pojem „ohrozenie pohybu zamestnancov“ v súvislosti s neoznačením plôch skladovacej zóny bielymi alebo žltými čiarami šírky, význam uvedeného pojmu nemožno obmedzovať na jednoduchú citáciu vytrhnutí

z kontextu prvostupňového rozhodnutia, z obsahu odôvodnenia ktorého (s. 5) nepochybne vyplýva, že prvostupňový orgán tento pojem použil v súvislosti s bezpečným pohybom zamestnancov, keďže bez náležitého označenia skladovacích priestorov zamestnanci nemajú vedomosť, kde sa môžu bezpečne pohybovať bez ohrozenia úrazom skladovaným materiálom.

46. K námietke, že žalobca zabezpečil voľný prístup k elektrickým rozvádzačom, správny súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že tieto sú založené rôznymi predmetmi (drevené a iné objekty hranoly, palety a pod.), a teda prístup k nim nie je bezprostredný. Skutočnosť, že prístup k elektrickým rozvádzačom nie je úplne vylúčený (znemožnený), nemožno stotožňovať s potrebou na ponechanie voľného prístupu, ktorá je požiadavkou preventívneho charakteru. Pri prípadnej potenciálne nebezpečnej udalosti by potreba akéhokoľvek obchádzania, prekračovania či presúvania predmetov pri prístupe k istiacim prvkom na rozvádzačoch predstavovala prekážku bezodkladnej reakcie t.j. ich vypnutia a zabránenia vzniku alebo rozšírenia prípadných škodlivých následkov na zdraví, živote alebo majetku. Uvedená námietka tak nebola dôvodná.

47. Správny súd však považoval za dôvodnú námietku žalobcu týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia uloženej pokuty a s tým súvisiaceho porušenia § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce. Prvotne je potrebné uviesť, že pokutu vo výške 20.000,- eur správny súd nepovažoval za uloženú na spodnej hranici zákonnej sadzby, pretože maximálna výška pokuty, ktorú by bolo možné žalobcovi uložiť bola 100.000 eur, a teda suma 20.000,- eur je pokutou uloženou v 1/5 sadzby, pričom minimálnu výšku pokuty zákon v skutkových okolnostiach danej veci nestanovuje. Inšpektorát práce a následne aj žalovaný podľa správneho súdu výšku uloženej pokuty odôvodnili v zásade (síce obsahovo rozsiahlymi) výlučne všeobecnými konštatovaniami a teoretickými východiskami pre ukladanie sankcií/trestov. V podstate jedinými okolnosťami predstavujúcimi individualizáciu sankcie v skutkových okolnostiach prípadu boli počet zamestnancov žalobcu, počet zistených nedostatkov a to, že sa jedná o rizikové pracovisko.

48. Prvostupňový orgán v zásade rezignoval na požiadavky vyplývajúce z § 19 ods. 6 písm. a) zákona o inšpekcii práce, pretože závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť následkov porušenia povinností nijako bližšie nevyhodnotil; uviedol, že závažnosť porušenia povinností je zrejma, čo správny súd nepovažoval za náležité vysporiadanie sa so závažnosťou zistených porušení povinností. Správny orgán bol povinný uviesť v akej intenzite boli zistené nedostatky a rovnako dôvody, pre ktoré ich považoval za závažné v ním uvedenom smere. Rovnako sa inšpektorát práce nezaoberal závažnosťou následkov porušenia povinností, pričom v prejednávanej veci sa síce jednalo o správny delikt ohrozovací, t. j. čin pri ktorom už samotné ohrozenie záujmu chráneného zákonom (život a zdravie zamestnancov) vyvoláva sankčný postih, a na jeho spáchanie nie je potrebný vznik ďalšieho škodlivého následku, avšak tento aspekt je v zmysle § 19 ods. 6 písm. a) zákona o inšpekcii práce jednou z okolností slúžiacich na individualizáciu ukladanej sankcie, teda vznik závažnejšieho následku svedčí v prospech prísnejšej sankcie.

49. Uvedené posudzovanie má relevanciu aj v súvislosti so zmenou právnej úpravy účinnej od 01.04.2021, v zmysle ktorej pri správnom delikte podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce, pri ktorom v dôsledku porušenia právnych povinností vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená ťažká ujma na zdraví, je najmenej 20 000 eur; v čase spáchania správneho deliktu bola výška minimálnej pokuty za porušenie povinností zamestnávateľom, pri vzniku pracovného úrazu, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33 000 eur. Uvedená zmena právnej úpravy síce sama osebe pre žalobcu nepredstavuje priaznivejšiu úpravu podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy SR, avšak je potrebné na ňu nazerať ako porovnávaciu referenčnú normu pri ukladaní sankcií a náležite uviesť dôvody, pre ktoré aj porušenie povinností, ktoré nespôsobilo žiadne závažné následky (aspoň teda neboli správnymi orgánmi uvedené) vyžaduje uloženie pokuty v rovnakej výške ako pre porušenie predpisov, ktoré malo za následok vznik pracovného úrazu s ťažkou ujmu na zdraví. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty bez uvedenia dôvodov nebral do úvahy odstránenie zistených nedostatkov ešte pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, avšak zároveň ako priťažujúcu okolnosť bral do úvahy to, že bez vykonanej inšpekcie by protiprávny stav u účastníka pretrvával. Odstránenie zistených nedostatkov síce nemá vplyv na samotnú zodpovednosť žalobcu za spáchaný správny delikt, ale v zmysle § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce môže mať relevanciu pri určovaní výšky pokuty, keďže správny orgán posudzuje najmä okolnosti vymedzené v uvedenom ustanovení, pričom závažnosť následkov porušenia povinností je potrebné vnímať aj v hodnotení ich trvania. Prvostupňový orgán tak nebral odstránenie zistených

nedostatkov na zreteľ pri určovaní výšky pokuty a súčasne ako priťažujúcu okolnosť žalobcovi pripočítal, že bez vykonania inšpekcie by protiprávny stav pretrvával, ktorý postup považoval správny súd za vnútorne rozporný.

50. Naviac ako priťažujúce boli brané skutkové okolnosti, ktoré už boli samy osebe súčasťou skutkovej vety správneho deliktu, čo je neprípustné a v rozpore so zásadami ukladania trestov, ktoré je nevyhnutné aplikovať aj na správne trestanie, konkrétne so zásadou ne bis in idem, keďže jedna skutočnosť nemôže byť trestnoprávne relevantná dvakrát. Za priťažujúcu okolnosť nemožno považovať to, že žalobca v podstate naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu (ako to urobil správny orgán prvého stupňa, čo vyplýva z bodu 3 tohto rozsudku vyššie).

51. Pokiaľ správne orgány vychádzali zo skutočnosti, že sankcia vo výške 20.000,- eur nebude mať likvidačný vplyv na žalobcu, ale bude dostatočne citeľná v jeho majetkovej sfére, pre tento záver neboli taktiež uvedené bližšie východiská, z ktorých by bolo možné zistiť, aké skutočnosti brali správne orgány na zreteľ (napr. konkrétne majetkové pomery žalobcu, dosiahnutý zisk a pod.). Nad rámec nutného odôvodnenia správny súd uvádza, že pre tento záver nenašiel oporu ani v administratívnom spise, keď správny orgán prvého stupňa v prvostupňovom rozhodnutí uviedol, že podkladom rozhodnutia bol len protokol z vykonanej inšpekcie a výpis z obchodného registra.

52. Na základe uvedeného správny súd zrušil napadnuté ako aj prvostupňové rozhodnutie postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) v spojení s § 191 ods. 3 písm. a) SSP, vec vrátil na ďalšie konanie orgánu verejnej správy prvého stupňa.

53. Podľa § 191 ods. 6 SSP právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v tomto rozsudku sú v ďalšom konaní správne orgány viazané.

54. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o ktorej výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením podľa § 175 ods. 2 SSP.

55. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia /§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 2 SSP a § 145 ods. 2 písm. c)/, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok /§ 446 ods. 2 písm. c) SSP/.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.